

עפ"א 46585/10/20 - מוחמד טרביה נגד ועדה מקומית לתכנון לב הגליל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 46585-10-20 טרביה נ' ועדה מקומית לתכנון לב הגליל

בפני כבוד השופטת אילת דגן

מערער מוחמד טרביה

נגד-

משיבה ועדה מקומית לתכנון לב הגליל

פסק דין

1. לפניי ערעור על גזר הדין של כב' השופטת זעורה בתיק תו"ב 31613-11-16 (בית משפט השלום בקריות) במסגרתו נגזרו על המערער שני חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות; מאסר על תנאי ל-2 חודשים והתנאי שלא יורשע בעבירה דומה לעבירה שבה הורשע; קנס בסך 30,000 ₪ שישולם ב-40 תשלומים שווים ורצופים בסך 750 ₪ החל מ-25.1.21 או 5 חודשים מאסר תמורתו; התחייבות בסך 15,000 ₪ להימנע מלעבור את העבירות בהן הורשע למשך שנתיים.

2. לטענת המערער, בית המשפט סטה באופן קיצוני ממתחם העונש המקובל ולא התחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, מצב סוציאקונומי, משפחתי, היעדר שטח לבנייה בשל אי הרחבת שטח השיפוט, ביהמ"ש לא התחשב במצבו הכלכלי, בגילו ובכך שהודה בהזדמנות הראשונה.

3. המערער יליד 1960, נשוי ואב ל-5 ילדים בגירים חלקם סמוכים על שולחנו. הוא מתקיים מקצבת הבטחה הכנסה בסך 2,800 ₪. העבירה מושא האישום הינה עבודות בנייה של הקמת וסגירת קומת עמודים בשטח 68 מ"ר ותוספת בשטח 19 מ"ר ושימוש ללא היתר.

4. המערער עותר לבטל את המאסר (עבודות שירות), להפחית את הקנס ולפרוס אותו לתשלומים שלא יעלו על 100 ₪ לכל תשלום שכן נוכח הכנסתו הדלה, היזקקותו לאוכל ותרופות לא יוכל לשאת בסכומים גבוהים מאלה.

המערער טוען כי בית המשפט לא נתן משקל הולם לנסיבות העבירה, רשלנות הוועדה והשיהוי בהגשת כתב אישום, לכך שהרשעה קודמת הייתה לפני יותר מ-10 שנים וכי הבניין עומד על תילו לפני התכנית ורק לאחר התוכנית הוברר כי הוא נמצא בתנאי כביש. כלומר הוועדה התרשלה בכך שהזיזה את התואי לתוך בניין קיים ולבניינים אחרים בשכונה ובכך סיכלה אפשרות של קבלת היתר בנייה. בית המשפט לא נתן משקל למסמך של עיריית סחנין שהתחייבה לתקן את תוואי הכביש. לטענת המערער קיימת תכנית ג/1360 אשר אמורה לגרום להסרת המחדל באופן שיוכל לקבל היתר בנייה בעתיד.

5. לטענתו בית המשפט לא התייחס למתחם העונש ההולם בהתאם להוראות הפסיקה וסעיף 40(ג) לחוק העונשין תשנ"ז-1977 וטעה בית המשפט משהתעלם מאורך התקופה שבה הבנייה שלא כדין עומדת על תילה.

לטענתו, בית המשפט התעלם מחמש קטגוריות הנזק שנקבעו בפסיקה. בענייננו, מדובר בקטגוריות נזק 2 (מתחם בנייה או שימוש בין 101 מ"ר ל-500 מ"ר (ס'50 להודעת הערעור והפסיקה שם)).

בענייננו, מדובר בהקמת בניין בין 2 קומות בשטח כולל של 480 מ"ר שהוא ברף התחתון בערך החברתי המוגן. הפסיקה אף קבעה 3 דרגות של אשם: גבוהה, בינונית ונמוכה.

המערער צירף פסיקה לפיה במקרה של בנייה דומה (480 מ"ר) הקנס עמד על 24,000 ₪, כפל אגרה, 14,400 ₪ ועוד מקרה שם הוטל 50,000 ₪.

6. המשיבה סומכת ידיה על גזר הדין ונימוקיו.

היא מפנה להלכה לפיה בית המשפט לערעור לא יתערב בגזר הדין אלא במקרים חריגים בהם נפלה טעות מהותית או כאשר העונש סוטה באופן ניכר ממדיניות הענישה הנהוגה. המקרה שלנו אינו נמנה על המסגרת הזו.

לטענתה, הקנס שהוטל ע"י הערכאה הדיונית הינו סביר ואינו חורג לחומרה שמצדיק התערבות ובעניין זה. ב"כ המשיבה הפנה לעפ"א 58731-05-17 **סובחי מחמוד נ' הוועדה לתכנון ובנייה לב הגליל**, שם דובר באי קיום צו בית משפט, הפרה של 11 שנים, שטח בנייה של 180 מטר, בימ"ש שלום הטיל קנס של 90,000 ₪ ו-6 חודשי מאסר ערכאת הערעור התערבה בסכום הקנס והעמידה אותו על 60,000 ₪ ; ע"פ 51861-02-18 **סעיד מוסא נ' הוועדה לתכנון ולבנייה לב הגליל**, שם דובר באי קיום צובימ"ש לגבי מחסן בשטח 25 מטר בלבד, הפרה של שנים רבות, 12 שנים, ושם להבדיל מענייננו, הושג היתר לבנייה. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 20,000 ₪ ומאסר של 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

7. המצב התכנוני המאושר ותקף היום לא מאפשר את הבנייה. אין היתר ואין כל סיכוי במצב הדברים דהיום לקבלת היתר. לשאלת בית המשפט אם יש היתכנות לשינוי התוכנית באופן שהתוואי יעבור במקום אחר, השיב ב"כ המשיבה כי קיבל עדכון לפיו אין תוכנית מופקדת אם כי יכול להיות שהעניין מצוי בשלבי הכנה.

8. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, דין הערעור להתקבל באופן חלקי באופן שראוי להתערב בגובה הקנס ופריסתו. בשאר רכיבי גזר הדין, לא מצאתי מקום להתערב.

9. בית משפט קמא סקר את הפסיקה בנוגע למתחם הענישה וקבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה צריך לכלול מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות שנע בין 3-5 חודשים, מאסר על תנאי בין 2 - 4 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות; קנס שנע בין 10,000 ₪ עד 30,000 ₪ וחתימה על התחייבות. המשיבה לא חולקת על קביעת המתחם וסבירותו אלא שלטעמה צדק בית המשפט משהעמיד את הקנס על הרף העליון שבמתחם.

10. אני סבורה כי לא רק נסיבותיו האישיות של המערער (אדם מבוגר, מפרנס יחיד) מצדיקות השתת קנס בסכום הנמוך מהרף העליון אלא גם, ולא פחות חשוב, הנסיבות המיוחדות של המקרה לפיהן המערער בנה את ביתו במקור

בשנת 1984 בהתאם להיתר בנייה. רק שנים לאחר מכן, המשיבה שינתה את תכנית המתאר באופן שהעבירה את תוואי הדרך בתכניתיה בתוך ביתו הבנוי של המערער. במילים אחרות המערער לא קיבל ולא יכול לקבל היתר בשל טעות או התרשלות המשיבה שבמקום לתקן טעותה העדיפה להגיש כתב אישום. אכן אין לבנות ללא היתר והמערער הורשע בצדק בסגירת קומת העמודים ובשימוש שלא כדין. עם זאת בבוא בית המשפט לגזור את דינו עליו לקחת בחשבון את הנסיבות המיוחדות שנולדו בצורת שינוי התכנית לאחר שכבר נבנה הבית ושאלין למערער שליטה על המועד בו יסתייע למשיבה לתקן את תוכנית המתאר ולהתאימה להיתרים שניתנו בעבר שעליהם הסתמכו אזרחים.

11. במצב דברים זה מצאתי להפחית את הקנס לסך 22,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-44 תשלומים חודשיים רצופים ושווים בסך 500 ש"ח כל תשלום, החל מיום 1.09.21. אי עמידה באחד מתשלומי הקנס תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

שאר העונשים שהושתו בסעיף 21 לגזר הדין יעמדו בעינם

התיק יוחזר לבית משפט קמא לקביעת אופן ומועד ריצוי עבודות השירות.

ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"א, 28 יוני 2021, בהעדר הצדדים.